09/02/2020

«Ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για τη λευτεριά της Ελλάδας καί δεν την παίρνει πίσω».

/ Επικαιρότητα

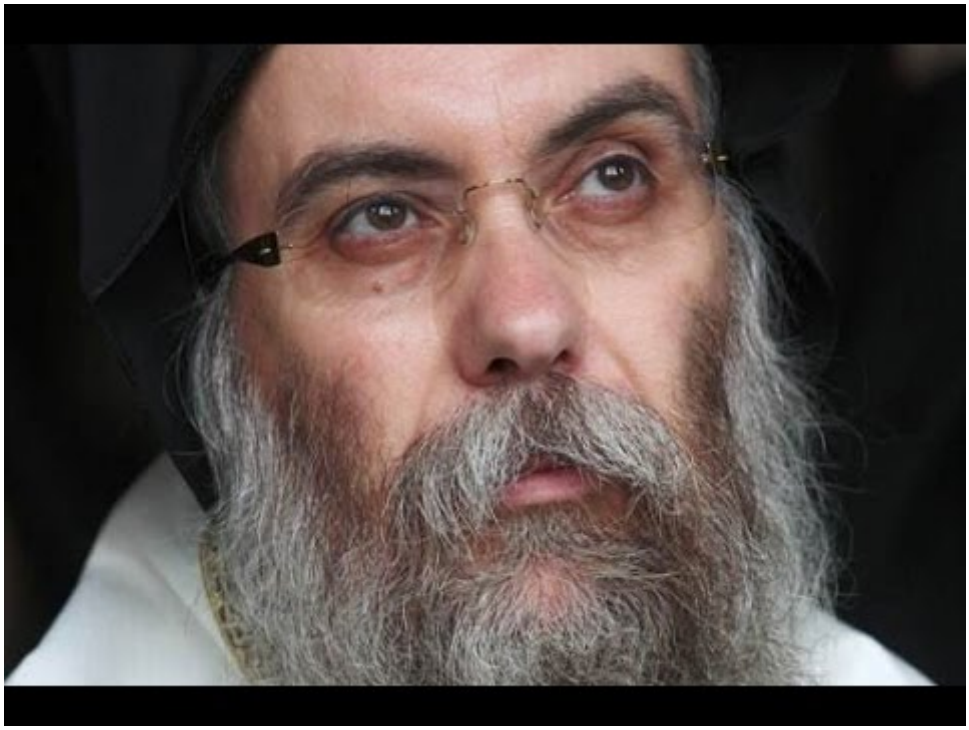

Επίκαιρο κείμενο δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος, υπό τον τίτλο "200 Ελεύθερη Ελλάδα – Μετά, τι;", όπου, όπως επισημαίνει χαρακτηριστικά σε σχέση με το επίσημο σήμα του επετειακού εορτασμού για τα 200 χρόνια απο την Ελληνική Επανάσταση:

"Δείχνοντας το επετειακό αυτό σήμα σε παιδιά Δημοτικού και ερωτώντας τα σε τι τα παραπέμπει, "Σε πολλά παιδιά θύμιζε φράχτη, σε άλλα διαφημιστικές λωρίδες, σε κάποια κασκόλ, σε κανένα δε τον εορτασμό του 1821.." δηλώνει εκπαιδευτικός Δημοτικού Σχολείου. Τρόμαξα, ομολογώ, με την μαρτυρία αυτή. Τρόμαξα, καθώς διαπιστώνω ότι δεν είμαι μόνον εγώ, που δεν μιλά στην καρδιά του το σήμα της γιορτής".

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει:

"Ελλάδα αποκομμένη από τις ρίζες της, την ιστορία της, την πίστη της και τις αξίες της. Είναι όμως κοινή αποδοχή εις το παγκόσμιο γίγνεσθαι ότι «λαός χωρίς ιστορική μνήμη είναι λαός καταδικασμένος να χαθεί στην ιστορία». Εάν λοιπόν τα Έθνη διαμορφώνονται από την ιστορία τους, τότε ο επετειακός αυτός εορτασμός των 200 χρόνων τι νόημα μπορεί να έχει όσο δεν εμπνέεται και δεν εδράζεται στην ιστορική πορεία του

Έθνους;”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

“Ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για τη λευτεριά της Ελλάδας καί δεν την παίρνει πίσω”. (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης)

Έναυσμα για τον φτωχό αυτό προβληματισμό το σήμα της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», όπως αυτό παρουσιάστηκε από την Επιτροπή πριν από λίγες ημέρες. Λογότυπο και σήμα το οποίο: «επιχειρεί να αποτυπώσει την πολυκύμαντη διαδρομή του Ελληνικού κράτους, με τις επιτυχίες αλλά και τις δυσκολίες που την σημάδεψαν», όπως αναφέρει σε σχετική ανακοίνωση της η εν λόγω Επιτροπή. «Ταυτόχρονα πρόκειται για ένα σήμα που προβάλει τους δρόμους που ανοίγονται στο μέλλον αναδεικνύοντας την Ελλάδα ως ένα σύγχρονο και δημοκρατικό Ευρωπαϊκό κράτος», καταλήγει η ανακοίνωση.

Εν πρώτοις χαιρετίζουμε την Επιτροπή δια το γεγονός ότι, όπως η ίδια δηλώνει: «λειτουργεί αποκλειστικά με ίδιους πόρους, χωρίς καμία επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού». Αυτό φανερώνει την ευαισθησία της Προέδρου ως και των μελών που την απαρτίζουν, δίδοντας παράδειγμα ανιδιοτελούς προσφοράς προς μίμηση.
Στο μήνυμα της η αξιότιμη κα Πρόεδρος καλεί τους Έλληνες: «το σήμα της γιορτής και της ευκαιρίας μας… να το βάλουμε όλοι στην καρδιά μας». Εδώ είναι

που, κατά την ταπεινή μας άποψη, τίθενται θέματα και ερωτήματα. Για να βάλουμε στην καρδιά μας, ως Έλληνες όπως μας καλεί η Επιτροπή, «το σήμα της γιορτής», θα πρέπει αυτό το σήμα να μιλεί στις ψυχές και τις καρδιές μας.

Θα πρέπει δηλαδή: να ζωντανεύει την ιστορία, να ξυπνά μνήμες, να αφυπνίζει συνειδήσεις, να μαρτυρεί τις ρίζες μας και να φωτίζει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Να κρατά δηλ. «πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα τα μάτια της ψυχής μας», όπως λέει και ο Εθνικός μας ποιητής. Προσπάθησα, παρατηρώντας επί ώρα το εν λόγω σήμα, προσπάθησα με καλή και αγαθή προαίρεση και όχι μεμψιμοιρώντας, να ανακαλύψω και να προσλάβω τον συμβολισμό του και τα μηνύματα του. Τα αναζήτησα. Ομολογώ δεν τα κατάφερα. Δεν μίλησε στην καρδιά μου. Μάλλον σύγχυση και προβληματισμό μου προκάλεσε. Ποιοι οι συμβολισμοί του; Ποια η σχέση του με γεγονότα που μας καλεί να εορτάσουμε; Πως «αποτυπώνει την πολυκύμαντη διαδρομή του Ελληνικού κράτους»;

Ποια η αναφορά του στην παρακαταθήκη του 1821; Που τα σύμβολα της Εθνεγερσίας του ΄21;

Από την Α΄ Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου (1821), όπου διαμορφώνεται και το πρώτο Σύνταγμα του ελεύθερου πλέον Ελληνικού Κράτους, τίθεται ως προμετωπίδα του η ρήση: «Εις το όνομα της Αγίας και αδιαιρέτου Τριάδος» και ορίζεται ως Εθνικό σύμβολο η Ελληνική σημαία, με τον Σταυρό (σύμβολο της Ορθοδοξίας) και τις εννέα (9) οριζόντιες γραμμές, όσες και οι συλλαβές του συνθήματος της Ελληνικής Επανάστασης, «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ». Τίθενται δηλ. οι βάσεις, τα θεμέλια και οι ρίζες αυτού του Κράτους. Η πρώτη δε Ελληνική σημαία με τον λευκό Σταυρό σε γαλανό φόντο, σχεδιάστηκε, υφάνθηκε και υψώθηκε στην Μονή Ευαγγελιστρίας, στην Σκιάθο το 1807 (προοίμιο της Εθνεγερσίας). Είναι η ίδια σημαία στην οποία ο μοναχός Νήφωνας όρκισε τους οπλαρχηγούς Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Ανδρέα Μιαούλη, Παπαθύμιο Βλαχάβα, Νικοτσάρα κι άλλους, μετά από σύσκεψη που έκαναν, για να καταστρώσουν το σχέδιο δράσης τους. Είναι το πιο ιερό σύμβολο του Γένους στα σχήματα και χρώματα του οποίου περικλείονται οι θυσίες, οι αγώνες, εκατόμβες αίματος και οι μαρτυρίες της Ελληνικής ψυχής. Είναι το σύμβολο κάτω από τον οποίο, κλίνοντας γόνυ ο Ρωμιός, ανυψώνεται στα ιδεώδη του που είναι η Ελευθερία και η Δημοκρατία.

Δείχνοντας το επετειακό αυτό σήμα σε παιδιά Δημοτικού και ερωτώντας τα σε τι τα παραπέμπει, «Σε πολλά παιδιά θύμιζε φράχτη, σε άλλα διαφημιστικές λωρίδες, σε κάποια κασκόλ, σε κανένα δε τον εορτασμό του 1821..», δηλώνει εκπαιδευτικός Δημοτικού Σχολείου. Τρόμαξα, ομολογώ, με την μαρτυρία αυτή. Τρόμαξα, καθώς διαπιστώνω ότι δεν είμαι μόνον εγώ που «δεν

μιλά στην καρδιά του το σήμα της γιορτής». Τρόμαξα, σκεφτόμενος πως αν δεν μιλά στις ψυχές και στις καρδιές της νέας γενιάς, της γενιάς που γαλουχείται να χτίσει «την Ελλάδα του αύριο», τότε... πως «θα αναδείξουμε την Ελλάδα ως ένα σύγχρονο και δημοκρατικό Ευρωπαϊκό κράτος» και πως « θα καταθέσουμε το όραμα μας για την Ελλάδα του αύριο»; όπως επαγγέλλεται η Επιτροπή «Ελλάδα 2021»; Εκτός και αν η Επιτροπή αντιλαμβάνεται διαφορετικά «το όραμα για την Ελλάδα του αύριο». Εκτός και αν «σύγχρονο και δημοκρατικό Ευρωπαϊκό κράτος», σημαίνει μια

Ελλάδα αποκομμένη από τις ρίζες της, την ιστορία της, την πίστη της και τις αξίες της. Είναι όμως κοινή αποδοχή εις το παγκόσμιο γίγνεσθαι ότι «λαός χωρίς ιστορική μνήμη είναι λαός καταδικασμένος να χαθεί στην ιστορία». Εάν λοιπόν τα Έθνη διαμορφώνονται από την ιστορία τους, τότε ο επετειακός αυτός εορτασμός των 200 χρόνων τι νόημα μπορεί να έχει όσο δεν εμπνέεται και δεν εδράζεται στην ιστορική πορεία του Έθνους;

Ουδόλως αμφιβάλλουμε ότι είναι αυτός ο στόχος και ο σκοπός της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», γιατί όπως δηλώνει στον χαιρετισμό της η κα Πρόεδρος το σήμα αυτό: «επιχειρεί να αποτυπώσει την πολυκύμαντη διαδρομή του Ελληνικού κράτους, με τις επιτυχίες αλλά και τις δυσκολίες που την σημάδεψαν». Προφανώς και θεωρούμε δεδομένο ότι η Επιτροπή εργάστηκε και εργάζεται με πνεύμα προσφοράς και ανιδιοτέλειας. Δεδομένο, όμως, θεωρούμε ότι η Επιτροπή θα βρεί τον δρόμο και τον τρόπο «το σήμα της γιορτής» να μπει στις ψυχές και τις καρδιές όλων μας. Να ενώσει τους Έλληνες, να μας εμπνεύσει, να μας ανυψώσει, να φωτίσει τον βηματισμό μας, οδηγώντας μας «στην Ελλάδα του αύριο». Στην Ελλάδα δηλαδή που δεν λησμονεί πως: «η ιστορία είναι η ατομική και η εθνική μας μνήμη» και πως: «η γνώση είναι δύναμη και μόνο αυτή μπορεί να εμποδίσει την αποσιώπηση και τη λήθη, αλλά και να αποκαλύψει την παραχάραξη και τη διαστρέβλωση ιστορικών γεγονότων».

Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου